

CASA PERE COMPANYY

Narració à càrrec de Júlia Marbà, arquitecta (equip 48H Open House Barcelona)

Localització: c. de Buenos Aires, 56

Arquitectes: Josep Puig i Cadafalch, 1911; Enric Sagnier, 1920; E. Matas i R. Oms, 1940; Santiago Marco Urrutia (decorador), 1940; Joan Bassegoda i Nonell, 1983; Institut Català del Sòl, 2020

El 1911, Pere Company i Molins va encarregar a Josep Puig i Cadafalch la construcció d'una casa xalet a la cruïlla dels carrers de Casanova i de Buenos Aires de Barcelona.

Es tracta d'un xalet construït a quatre vents, amb una coberta a dues aigües amb un pendent pronunciat, on destaquen les columnes cilíndriques sense capitell, les tribunes, suaument corbades, i els grans paraments blancs, guarnits amb garlandes i sobre els quals es retallen les finestres, d'aresta viva.

El timpà del carrer de Buenos Aires es va decorar amb un esgrafiats que representa el grup de l'Assumpta, obra de Fontanals, que també va fer un esbós per a l'altre frontó, que representava sant Miquel. Les baranes, les reixes de forja i els llums del pati són obra de Manuel Ballarín.

L'edifici s'alinea amb els carrers de Casanova i de Buenos Aires, ocupant la cantonada i deixant un pati en forma de L amb accessos des d'ambdós carrers. S'accedeix a l'edifici des del pati interior, pujant unes escales que donen accés a una porxada. La planta noble s'aixeca respecte al nivell dels carrers, creant una planta soterrani il·luminada per unes finestres baixes obertes al sòcol de pedra.

L'any 1920, la família Rosal va passar a ser la propietària de l'edifici. De seguida van encarregar un projecte de reforma i ampliació a l'arquitecte Enric Sagnier, que va signar els plànols d'ampliació el mes de març del 1920. L'ampliació va consistir a edificar la part del jardí que quedava entre el xalet i la mitgera del carrer de Casanova. D'aquesta manera, la casa va perdre la condició d'edifici aïllat envoltat per jardí, i va passar a entendre's com un edifici alineat al carrer de Casanova amb un jardí a la part posterior.

Com a conseqüència del canvi polític esdevingut a les eleccions generals del febrer del 1936, en què va guanyar el Front Popular, i amb la proclamació de la Guerra Civil el juliol del mateix any, la casa va ser confiscada per la Generalitat de Catalunya per instal·lar-hi el Laboratori de Tècnica Policial de la Comissaria General d'Ordre Públic. A la planta baixa s'hi va instal·lar el Museu d'Armes de Foc i Blanques.

La propietat de la Casa Company es va retornar a la família Rosal l'any 1940. Aquell mateix any, el doctor Melcior Colet la va comprar per instal·lar-hi una clínica ginecològica. El projecte va modificar l'edifici preexistent de manera substancial.

Una de les modificacions més importants va ser la incorporació d'un ascensor i un muntacàrregues per pujar el menjar des de la cuina fins a les habitacions de les malaltes. Va significar que s'obris un forat en tots els forjats, des del soterrani fins a la coberta, on es va construir un volum impactant per sobre del faldó que acull la maquinària.

A la dècada dels setanta es va tancar la clínica, i l'edifici va entrar en una fase d'oblit i deteriorament accelerat. L'any 1974, Alexandre Cirici, en un article a la revista *Destino*, denunciava l'estat d'abandonament volgut amb l'objectiu d'un futur enderrocament especulatiu.

Finalment, l'any 1982, el doctor Melcior Colet, amic personal del president del COI en aquells moments, Joan Antoni Samaranch, va donar l'edifici a la Generalitat de Catalunya per instal·lar-hi un museu dedicat a l'esport. Es va encarregar de la reforma el qui era director de la Càtedra Gaudí, Joan Bassegoda i Nonell.

El projecte actual, impulsat per la Generalitat de Catalunya, busca recuperar l'aspecte original de la casa, eliminant o fent evident els elements que no corresponen a l'obra de Josep Puig i Cadafalch. L'espai es destinarà al Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Doctor Melcior Colet de Barcelona.